

5 Odisseo non rinuncia a partire

(Odissea V, 194-227)

A Calipso che cerca di trattenerlo sia prefigurandogli le pene che dovrà soffrire prima di giungere in patria, sia esaltando la differenza tra lei e Penelope, Odisseo oppone un deciso rifiuto. Prima di congedarsi però i due godono di un'ultima notte d'amore.

- ἴζον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἥδε καὶ ἀνήρ·
195 καί ρ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
 Ἐρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτὴ δ' ἀντίον ἴζεν Ὁδυσσῆος θείοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
200 οἵ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῦμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἥδε ποτῆτος,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἥρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὅδυσσευ,
 οὗτο δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἴέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε’ ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
 ἐνθάδε κ’ αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ’ εἴης, ἴμειρόμενός περ ἰδέσθαι
210 σὴν ἄλοχον, τῆς τ’ αἰὲν ἐέλδεαι ἡματα πάντα.
 οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.”
 τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὅδυσσεύς:
215 “πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
 πάντα μάλ’, οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ή μὲν γάρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἡματα πάντα
220 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἴμαρ ἰδέσθαι.
 εἰ δ’ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἥδη γάρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.”
225 ὡς ἔφατ’, ἡέλιος δ’ ἄρ’ ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθεν·
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῷ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότητι, παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.